

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Militarivm Ordinvm Origines, Statvta, Symbola, Et Insignia, Iconibus, additis genuinis

Mennens, Frans

Maceratae, 1623

Ordo Eqvitvm Cadvi, & Rutæ S. Andreae in Regno Scotiæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10718

ORDO EQVITVM CADVI,
& Rutæ S. Andrea in Regno Scotiæ,

Lib. 5.

Reges Scotorum, vt ex sacris ip-
 forum scrinijs loquitur Ioan-
 nes Lessæus Episcopus Rossen-
 sis, S. Andream Apostolum regni tu-
 telarè Diuum iam dudum agnoscunt;
 idque à temporibus Hungi Pictorum
 Regis, cur hostes oppugnaturus, scri-
 bunt lucidam cœlo apparuisse Cru-
 cem, illius instar, in quam ipse Apo-
 stolus sublatus pro Christi nomine,
 mortem oppetit, victoriamque cæso
 Athelstano (nomen, pugnae locus, hac
 nostra ætate retinet, ab Anglorum,
 cæso Rege *Athelstain* dictus) conse-
 cutum, atque vt tantæ victoriæ mne-
 mosynon, nulla vnquam vetustate de-
 leretur, effigiè illam Crucis in armis,
 & insignibus efformatam contra ho-
 stes deinde gestauit, quod & Scotiæ

Reges in rei gestæ fidem etiamnum
 religiosè obseruant: Hinc originem
 traxisse creditur Ordo Equestris D.
 Andreae, Cardui titulo in Scotia no-
 bilis; cuius insigne, seu collare ex car-
 duis confectum præferunt gentilicia
 Regum arma, nummique hoc addito
 elogio, *Nemo me impunè læcessit*. Aspe-
 rum quippe virgultum carduus, &
 aculeis armatum, & quod difficulter
 manibus ettectare possis sine doloris
 compunctione, quod frangas potius,
 quàm minimum flectas. Fuit autem
 huic militiæ baltheus aureus ex flo-
 ribus cardui, orbicellis aureis, seu
 nodis rubescentibus innexi composi-
 tus, & infra præferens imaginem San-
 cti Andreae, manuum Crucem decus-
 satam ante se gestantis. Insignia verò
 qua

Hector Bo-
 zius li. 10.
 Ioach. Ca-
 meyar. in
 symbolis.
 Collare or-
 dinis.

*Idem li. 2.
Insignia
Regi Scotia.*

*Corona Re-
gi Scotia.*

*Equites Ru-
ta, & eoru
baltheus.*

quæ dicto baltheo ornantur, leonem rubeum, primum, & antiquum Fergusij Regis insigne, prætexta cerulea duplici tractu rubeo, contrapostis lilijs confita, circumdata, in stamine aureo ostentant: istumq; Caroli Magni foedus, cum Scotis, & Achajo eorum Rege, quod in hunc usque diem religiosè perdurat, coniunctis duorum Regum armis, indicant. Addidit ille Carolus coronæ Scoticæ (quæ antiquitus forma erat yalli militaris) circo quattuor lilia aurea, quattuor cum salutiferæ Crucis aureis signis, paribus interuallis discretis, lilijs paulò eminentioribus; vnde Scoticæ gentis, Christianæ Religionis inuiolatæque fidei obseruatio omnibus dignoscetur. Institutionem huius ordinis nonnulli referunt ad tempora Caroli VII. Francorum Regis, quibus Scoticum foedus ob egregiam desperatis Franciæ rebus nauatam operam, Regumque Franciæ veterem, ac fidam in omne Scotorum nomen beneuolentiam, renouatam ferunt, Scoticæque insignia Gallicis aucta volunt, quod iam à Carolo Magno obtinuisse abundè enucleauimus.

Fuit & Regibus Scoticæ Sodalitii Equitum vulgò *Sertum Ruta* nuncupatum, cuius insigne, vti & Regijs armis circonuolutum visitur, fuit torquis ex duobus rutæ ramulis, seu folijs innumeris, cui inferius effigies D. Andree cum Cruce annexa esset, fabrefactus. Mirari itaque sæpè subiit Ioannem Leslæum diligentem aliquin rerum Scoticarum scriptorem nullam, aut exiguam harum institutionum fecisse mentionem. Cum

tamen Regum insignia ab Achajo, vsque ad modernum Iacobum VI. (qui Cardui florem cum Rosa Anglicana, id est, Scotiam cum Anglia sub nomine Magnæ Britanniæ, vti in nummis eius prætenditur coniunxit,) Cardui floribus effigiæq; Andreeana exornentur. Et Iacobus V. Scotorum Rex, militiæ, & Religionis catholicæ propugnator acerrimus, collari ex folijs Rutæ, seu Cardui confecto, & S. Andree imagine insignito, conspicuus apud eundem auctorem exhibeatur. Quem quidem Regem alios quoque externos primosq; regni sui nobiles, more inter Principes recepto, Andreeano suo insigni cohonestasse haud dubio colligi licet ex eo, quod & ipsum potentissimi quique Christiani orbis monarchæ Carolus nempe V. Imp. Aurei Velleris, Francorum Rex, Conchyliati ordinis, Henricus Anglorum Rex Periscelidis torque decorarint. Quorum ordinum solemnissima festa stans diebus Rex ipse Iacobus pompæ magnifica celebritate obiuit, in quibus quoque singulorum ordinum insignibus splendere voluit, vt ipsi Principes, à quorum beneuolentiâ ipsa ornamenta manarant illa nò malè collocata, aut quocunque modo obscurata, verum ipsius animi grata significatione, pompæ celebritate aucta, arbitrarentur. Cuius rei vt luculentius signum toti posteritati eluceret, insignia Regia in porta Lithcoensis palatij figenda, singulaque ordinum singulorum, simul ac D. Andree ornamenta (quæ, vt dicto Leslæo placet, sunt Scoticæ gentis propria) exquisita artificij laude circumplicanda curauit.

Lib. 9.